

Vesti (din lume)

- Începând din acest an, Festivalurile teatrale berlineze își inaugurează activitatea sub o nouă conducere în persoana Intendantului Joachim Sartorius și într-o clădire proprie, afectată acestui scop, „Casa festivalurilor berlineze“ cum a fost rebotezată vechea „Freie Volksbühne“ cu o capacitate de peste o mie de locuri. O dată cu reamenajarea clădirii și a imensei scene cu scopul de a fi utilizată, după caz, și pentru desfășurări de mai mică amploare, a fost elaborat și programul viitoarelor manifestări teatrale internaționale ce vor avea loc în capitala Germaniei. Tendința este surprinderea și promovarea noului în evoluția artei teatrale. Selecția spectacolelor ce vor fi invitate la festivaluri o va face un juriu mai tânăr și mai numeros ca în trecut. Într-o primă etapă festivalurile vor găzdui, ca emisari ai culturilor străine, reprezentații teatrale suedeze (2001) și spectacole spaniole (2002) ca apoi să se înscrie tematic: „Berlin-Moscova în a doua jumătate a noului secol“ (2003) și „Descoperirea (sau redescoperirea) Eu-lui“ (2004), manifestări concepute ca foruri de dezbateri, de cunoaștere și de autocunoaștere.

- LINNATEATER este cel mai neobișnuit edificiu teatral din Europa, poate din lume, și se află la Tallin. În centrul cartierului vechi al capitalei Estoniei, cartier renovat sub auspiciile UNESCO-ului în toată splendoarea sa din trecut și aflat, ca și Potsdam sau Taj Mahal, sub protecția acestuia, trei impozante reședințe din Evul Mediu au fost transformate într-un teatru și asta în modul cel mai original. În exterior, fațadele clădirilor alipite și-au păstrat neschimbat aspectul lor original. În interior însă, din poduri până în subsoluri, s-a construit un labirint de culoare, scări, platforme, trepte ce leagă între ele șapte săli de joc (între 20 și 200 de locuri), astfel încât fiecare ușă care se deschide, la toate nivelurile, să dea spre o scenă. Nu lipsesc nici încăperile adiacente rezervate birourilor, garderobelor, micilor restaurante și baruri inclusiv unei saune. Linnateater, condus din 1992 de Elmo Nüganen, – regizor și actor – are renumele celei mai bune instituții artistice a genului din Estonia, un teatru cunoscut și invitat în străinătate. La începutul acestui an, ansamblul din Tallin a prezentat la Staatstheater din Stuttgart două piese în regia lui Elmo Nüganen. *Platonov sau pianina mecanică* – prelucrare a cineaștului rus Nikita Mihalkov după propriul scenariu de film vizionat cu zeci de ani în urmă și în țară. Intitulată *Piano mécanique*, piesa s-a jucat în trecut și la Paris, cu Marcello Mastroiani

în rolul lui *Platonov*, regia semnând-o Nikita Mihalkov. Cea de-a doua lucrare dramatică vizionată la Stuttgart a fost *Clavigo* de Goethe. Cu ocazia turneului, la teatrul-gazdă s-a făcut și lectura scenică a piesei *Podul* de Jaan Tätte, actor al teatrului și dramaturg cunoscut peste hotarele Estoniei. Ca planuri de viitor, Elmo Nüganen își propune realizarea unui spectacol în aer liber (încă o scenă în curtea teatrului), anume o dramatizare proprie a romanului *După 20 de ani* de Alexandre Dumas. Cele nouă teatre de stat, o operă, un număr de teatre independente sunt vizitate anual de circa 800.000 de spectatori, totalitatea locuitorilor Estoniei fiind de 1.500.000.

- Igor Bauersina (n. 1964), dramaturg și regizor elvețian, este un profesionist multimedia. Arhitect cu birou propriu la Zürich, este în același timp muzician (saxofon) și conduce formația „Recrash W“ cu CD-uri răspândite în lume. Începând cu anul 1989, a realizat diverse filme experimentale cu durata între nouă și 120 de minute. La Zürich patronează o mică trupă off cu care dă spectacole pe diverse scene. Din cele zece piese regizate până în prezent nouă îi aparțin. La începutul acestui an a pus în scenă la Schauspielhaus din Düsseldorf cea mai nouă piesă a sa, *Norway today*, lucrare scrisă la cererea teatrului și interpretată de doi tineri actori düsseldorfiezi. Autorul aduce pe scenă lumea adolescenților, crescuți în ambianța Internetului, a computerului, a aparatului de filmat, corolare de neseplat ale vieții lor cotidiene. Eroii piesei, un tânăr și o tânără cărora din copilărie nu le-a lipsit nimic, se întâlnesc pe calea Internetului cu scopul de a se sinucide împreună aruncându-se într-un fiord norvegian, ca apoi, din fericire, într-o singură noapte, ei să-și găsească drumul înapoi spre viață. Cu un citat „furat“, cum mărturisește autorul, de la Cioran, eroina recunoaște absurditatea aruncării în gol, fără ca aceasta să însemne, însă, că tânără generație ar fi depășit descumpănirea în căutarea rațiunii de a trăi. Ca o declarație de credință poate fi luată fotografia aflată în preajma mesei de lucru a dramaturgului, fotografie ce reprezintă pe cei trei gânditori-artiști români celebri: Ionescu, Eliade, Cioran.

Margareta ANDREESCU